

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Causæ excusantes à confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

confessionem anni præteriti usque ad præsentem, unica cõfessione utrique obligationi satisfacit. *ib. n. 30 & 31.*

79. Pœnitens non tenetur quamprimùm eodem anno confiteri peccata in confessione oblita, quorum recordatur post communionem. *ib. n. 32.*

80. Committens intra eundem annum aliquod peccatum mortale post confessionem tantummodò venialium, & communionem isto anno factam, tenetur illud statim confiteri, *ib. n. 33.*

81. Confessio facienda est Sacerdoti approbato ad excipiendas confessiones; neque potest parochus suis subditis prohibere, ne confiteantur huiusmodi Sacerdoti approbato, quia eo ipso quò talis Sacerdos, vel religiosus approbatus fuit ab Episcopo ad confessiones audiendas, censeatur data facultas parochianis, ut possint huiusmodi Sacerdoti peccata confiteri. Quare non potest parochus denegare Eucharistiam illi in Paschate, qui testatur se confessum Sacerdoti approbato. *ib. n. 34. & seqq.*

Causa excusantes à confessione.

82. Excusatur, qui non habet, nec habere potest copiam Confessarii: qui probabiliter timet revelationem peccati, aut aliud grave detrimentum, licet debeat ea peccata confiteri, quæ probabiliter non timet manifestanda. Excusatur prætereà is, qui non potest secreto confiteri, aut qui non potest nisi per interpretem, præciso mortis articulo. *ib. punct. ult. n. 1. & seq.*

83. Qui non potest aliter quàm per scripturam econfiteri, tenetur, quoties urget præceptum, si commodè & sine periculo confiteri potest per scripturam: secus dicendum si non possit sine gravi incommodo. Idem dicendum de eo qui habet lubricam memoriam: sic enim non tenetur cum gravi suo incommodo & periculo peccata scribere. *ib. n. 6. & 7.*

A D D I T I O.

In furto, & luxuria confitendum, an factum sit in loco sacro, vel cum re sacra: & si effusus sanguis, an in loco sacro. Quòd si quis occidit, addendum etiam fuisse patrem, fratrem, vel personam sacram; & si furatus, per vim etiam rapuisse,

puisse, si sic res facta. *Sot. l. c. vers. de die, &c. Met. l. c. Nav. ca. 6. num. 4 & 11.*

Furatus) *Navar. c. 17. num. 95.*

Actus peccatum concomitantes non sunt explicandi: unius tamen peccati continuatio explicanda; ut si quis per mensem moratus est in voluntate occidendi.

An Ecclesia vel religio aliqua possit condere leges, de repetenda confessione *Dionys. Carth. 4. d. 17.* putat non posse condere, & ideo rejiciendum statutum Cisterciensis ordinis, de confessione generali quotannis faciendâ, & ita docet *Mart. Leodorf. 2. p. 4. sentent. 48. dub. 19.* Ratio eorum est, quia multi DD. docent, Ecclesiam hoc non posse præcipere, ut quis secundo peccata confiteatur, ut *S. Thomas quodl. 1. a. 12.* & *Palud. in 4. d. 17. q. 5.* sed falluntur, quia teste *Navar. c. placuit. de pœnit. d. 6. num. 118.* statutum illud ordinis Cisterciensis, à duobus Pontificibus fuit approbatum, ut est in eorum privilegiis. Pro intelligentia notandum, dupliciter posse aliquem obligari, ad eadem peccata secundo confitenda; 1. sine ullo prævio consensu confitentis, 2. cum consensu prævio.

Resp. 1. modò nec Ecclesiam, nec religionem posse legem condere de iteranda confessione eorumdem peccatorum: & hoc sensu DD. docent Ecclesiam id non posse præcipere, tum quia Ecclesia non obligat ad nimis ardua, tum quia efficere nequit, ut quod non est necessaria materia pœnitentiæ, sit de necessitate confitendum; hoc enim esset sacramentorum substantiam immutare, contra *Trid. sess. 25. c. 2.*

Resp. 2. Quòd 2. modo potest condere legem. Ita docet *Henricus, quodl. 7.* & *Major. in 4. d. 17. quest. 6.* *Navar. in cap. placuit.* & *Gerson alphab. 25. litt. f.* & ratio est, quia Papa potest sæcularibus dare facultatem confitendi religiosi, cum ea conditione, ut semel in anno eadem peccata confiteantur parochi, imò ita statuit *Mart. VIII. in extravag. quam habet Adrian. in 4. de confess. q. 5.* quod videtur confirmasse *Sixtus IV. in extravag. vices. tit. de treug. & pac.* quamvis secundum *Sot.* hujusmodi constitutiones non sint receptæ. Itaque statuta illa, quæ in religionibus sunt etiam de generali confessione faciendâ, obligant ex quadam conventionione, & pacto eorum, quoniam voluntariè religionem illam susceperunt, quatenus religionem ingredientes, eo ipso se ejus legibus subjecerunt.